

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Matutino. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

habeat integras Vesperas; negauimus
suprà cap. 8. num. 23. pag. 33.

22 Quomodo separandus sit Pa-
tronus a locis quos habet in Calen-
dario; & quo ritu sit de socijs Officiū
faciendum, ostendimus suprà cap. 10.
num. 11. & seqq. pag. 37.

23 In Vigilia Patroni, quæ habet Of-
ficium in Calendario, erit ea die omic-
tenda commemoratio de Patrono, quæ
solet fieri inter Suffragia, ne de eo-
dem fieri Officium & commemoratio;
quæ est indubitate regula in Officio
divino. Vide infra Sect. 5. cap. 18.

24 Quæ diximus de Patrono prin-
cipali loci, eadem conuenient Funda-
tori & Patrono Ordinis in toto Or-
dine post solemnem Canonizationem
ciusdem.

25 Negamus autem illud, quod
non-nemo scripsit, nimirum, quod in-
fra Octauam Patroni, seu Tiruli, seu
Dedicationis propriæ Ecclesiæ, debeat
fieri commemoratio de Octaua, quo-
cumque adueniente Festo: quia gra-
tis dicitur, & est privilegium Octauarum
Natiuitatis, Epiphaniæ, &
Corporis Christi tantum.

SECTIO QVARTA.

De proprio ritu singularum Horarum Canonicarum.

POIS Regulas generales totius Officij, veniendum
est ad Regulas singularum Officij partium, hoc est
Horarum, quo ritu quæque sit recitanda.

SECTIONIS QVARTÆ CAPITA SEX.

- 1. De Maturino.
- 2. De Laudibus.
- 3. De Prima.

- 4. De Horis, Tertia, Sexta, & Nona.
- 5. De Vesperis.
- 6. De Completorio.

De Maturino.

C A P . I.

Matutinum est vox anti-
qua, in Conc. Cabillon. II.
Deducitur à Matuta, id
est aurora. Sunt autem apud Aucto-
res hæc synonyma pro eodem, No-
cturni, Vigilia nocturnæ & Matuti-

num, de quo hinc loquimur, ut est à
Laudibus distinctum; nam alioquin
suprà diximus Sect. 1. cap. 3. pag. 2.
constituere unam horam cum Laudib-
us. S. Isidorus 6. Etymol. cap. vii.
deducit Matutinum à stella matutina
lucifero, quæ oritur inchoante manè
inter noctem & diem; ut hinc edicas,
si media nocte cum antiquioribus il-

G

lud

50 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IV. Cap. I.

lud non recites, in aurora saltem recites. Sed de tempore Matutini recitandi vide suprà Sect. 1. cap. 5. nr. 6. pag. 9. A dijs manibus, qui restituunt lucem, dici Matutinum, scriptis *Auctor Gemma anima lib. 2. cap. 31.* sed quid luci ad tenebras? omitramus profana.

2 Primus usus Matutini Officij in Bethlehem fuit, ex Cassiano cit. a S. Isid. lib. 1. de Eccles. Off. cap. 23. nisi de Officio Prima fuit ille explicandus, ut putat verius Francol. 1. par. cap. 14. congrueret autem, si illud verum esset, ut à loco Nativitatis Christi exordium sumpsisset Ecclesia laudum Dei. ibi enim Angeli cecinere Deo, & Pastores laudantes benedixerunt Dominum.

3 Ordo Matutini per se patet in Rubrica de Matutino cap. 13. De cuius partibus, ex quibus componitur, dicemus Sectione sequenti.

4 Forma ipsa Matutini vestigium habet non obscurum apud Apostolum 1. Cor. 4. ut notat Baronius anno 57. ait enim: *Cum conuenitis, unusquisque vestrum Psalmum habet, doctrinam, Apocalypsim, linguam, interpretationem.* Et verè in Matutino habemus Psalms, Lectiones pro doctrina, Responsoria pro Apocalypsi, id est revelatione, Euangelium pro lingua, Homiliam pro interpretatione: illi voce hæc habebant, voce primorum discipulorum, nos scripto saecorum Autorum, & SS. Patrum. Addit ibidem Paulus: *Spiritus Prophetarum subiectus sit Prophetis*, quo quid aliud significatur quam ritus ille Matutini, quo Lector petit benedictionem à maiore, cui se subiicit, antequam legat? *Hec Baronies.*

5 Nouem Psalmi in Duplicibus &

Semiduplicibus dicuntur, ex Amal. lib. 4. cap. 35. in Dominicis decem & octo, ex eodem cap. 9. vbi & distinguunt primos duodecim inter quartos, ut hodie fit; & dicebantur cum *Gloria Patri* in fine singulorum, non apud omnes, ut hodie, Dur. in Rar. lib. 5. cap. 3. In Ferijs & Festis Simplicibus Nocturnum dicitur duodecim Psalmorum. Gregorius VII. de Consecr. Dist. 5. In die iubet ex antiquo more duodecim Psalmos & Lectiones tres quotidie dici, exceptis Festis.

6 Antiphonæ in Festis dicuntur nouem; in Ferijs & Simplicibus fer. tempore Paschali in Festis tres, vni pro quolibet Nocturno; in Ferijs una communis duodecim Psalmis.

7 Absolutiones, Benedictiones, Lectiones, Responsoria, plura in Festis, pauciora in Ferijs, & Hymnus Te Deum, in Sectione sequenti suis locis enodabuntur. Mystica nunc dicamus.

8 Initio sumpto ab Oratione Dominica, à Salutatione B. Mariae Anglicæ, & à professione fidei ab Apostoli tradita, clara voce peritut aperi tabiorum & diuinum adiutoriorum cum signo Crucis aptissimo ante omnem actum, & cum *Gloria sanctissima Trinitatis & unitatis laude per Alleluia*, Dur. loc. cit. Inuitantur omnes ad diuinas laudes, quarum prima cum iubilo per Hymnum canitur, ad suigandum noctis torporem, at Hugo lib. 2. de Off. cap. 8.

9 Adduntur Nocturni tres in Festis ad ratam primatum trium noctis vigiliarum, quas antiqui obserabant, ex Hieron. Epist. 22. ad Eustochium, ijs verbis, Noctibus bis tertiæ surgerunt: quidquid ueget Azor, cap. 1. quest. 2. non reperiri, quod antiquus

tus distinctis horis noctis Nocturni cantarentur; & affirmant tamen multi ab eodem citati, Amalarius *de Ord. Antiphonary*, & Iid. lib. 1. *de Off. Eccl. cap. 19.* Laudes autem quartae Vigilia referuabantur. Hodie non dividuntur Nocturni, stante consuetudine vim legis habente? & significatur vna Ecclesia iustorum omnium, eorum qui ante legem, sub lege, post legem, ex Amal. lib. 4. cap. 9. ideoque in tertio Nocturno legitur Euangelium tempori gratiae congruum, inquit Gemma lib. 2. cap. 14.

10 Nouem autem Psalmis gratias agimus Deo de descensu eiusdem propter nos, & ad nos sub nouem Choris Angelorum, in Festis nimirum Domini: at in Festis Sanctorum, cō quod digni facti sunt ilia ascendere usque ad altitudinem celi, in quo habitat igitur Chori Angelici. Hæc Amal. fuit *de Ordine Antiph.* Vel ter tria cantamus cum Angelis, ait Dur. *locus cit.*

11 Decem & octo Psalmi Dominales ita distribuuntur, ut primi duodecim per quaternos diuisi significant Patriarcharum duodecim & Apostolorum totidem cultum erga S. Trinitatem, per quatuor virtutes Cardinales, Amal. *locus cit.* Reliqui tres in secundo & tertio Nocturno significant electos sub lege, & sub gratia, cum eodem cultu S. Trinitatis, idem ibidem.

12 Duodecim vero Psalmi feriales ex ratione sunt constituti, quia duodecim sunt horæ noctis, & cuilibet horæ Psalmus responderet, Amal. *cap. 11.* qui dicuntur bini ad charitatem excitandam, ex Hugo. *Viæt. Spec. Eccles. cap. 3.*

13 Versus, quo vertimur ad Deum, renouat intentionem debitam in Of-

ficio, Amal. *locus cit.* Oratioque Dominica dicitur, ut postulemus à Deo sapientiam & intellectum doctrinæ, ut docuit ex Iacobo cap. 1. Dur. lib. 5. c. 2. altè recitato Verlu, *Et ne nos, &c.* & communiter (relicuum secretò, & singillatim) propter Sanctorum Communionem, inquit Hugo *Spec. cap. 2.* & eadem de causa fit Absolutio, ut sumus capaciores doctrinæ salutaris.

14 Lectiones namque doctrinam continent; que ternæ sunt, in honorem Trinitatis, à qua docemur, Hugo 2. *de Offic. cap. 9.* in Festis nouem ea sunt, quæ ex Amal. *locus cit.* coniungunt nos doctrinæ & conuersationi nouem ordinum Angelicorum; sicut & gaudijs ipsorum coniungunt nos nouem que sequuntur Responsoria, *idem.* Vel Responsoria post doctrinam excitant nos ad opera, vnde ad ea surgimus, *idem de Ord. Antiph. c. 1. & 4.*

15 Et quia tempore gratiæ lætitiae locus est magis quam in alijs statibus ante legem, & sub lege, ideo in fine tertij Nocturni, si dicendus est, cantatur Hymnus *Te Deum.* Fuisus Hugo Victorin. *Spec. Eccl. loco citato.* & singillatim hæc habes infrà Sectione seq.

De Laudibus.

C A P. I I.

1. **L**Audes dictæ sunt, ex Hugo. lib. 2. *de Off. cap. 10.* ed quod laudem aperte sonant diuinani, quod repetit in *Spec. Eccles. c. 3.* Matutinale Officium appellantur ab Amalar. lib. 4. cap. 10. Matutinum quoque dicuntur in Rubrica *de Precibus num. 5.* quia sunt pars Matutini Officij, & ideo non finitut Matutinum separatum à Laudibus cum

G 2. Oratione,